

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه (۱۲۲) ۱۸

استاد: وافى یزدى

موضوع: اضافة

اسماء دائم الاضافة:

۳- «إِذَا» نیز یکی دیگر از اسماء دائم الاضافة است که نحویون معتقدند حتما به جمله فعلیه اضافه می شود: هُنَّ إِذَا
إِعْتَلَا.

نکته ۱: آنچه شبیه «إِذَا» است (از میان اسماء زمان مستقبل)، در اینکه فقط به جمله فعلیه اضافه می شود نیز
مانند «إِذَا» خواهد بود.

اشکال: مواردی برخلاف این مطلب شنیده شده است که شبیه «إِذَا»، به جمله اسمیه اضافه شده است: یوم هم
بارزون.

جواب: در اینجا «یوم»، شبیه «إِذَا» است نه «إِذَا»، زیرا بخاطر حتمی بودن تحقق مستقبل، آیه به منزله ما ضی
در نظر گرفته شده است (گویا واقع شده است) و بنابر این، شبیه «إِذَا» به هر دو نوع جمله می تواند اضافه شود.

۴- «كَلَا» و «كَلْتَا»: به آنچه که معنای دوتا بودن را برساند، معرفه باشد و حرف عطفی بین آنها فاصله نباشد اضافه
می شوند: جائتی کلا الرّجلین - ... و کلا ذلک وجه و قبل (ذلک خودش تشبیه نیست ولی اشاره به تشبیه دارد که خیر و شر
است).